

עלי הכהן והנער שמואל

מי קורא לשמואל באישון לילה במשכן שילה?

שרות בקדשה ודממה רוחנית

- הנער הצדיק שמואל משרת את ה' באהבה במשכן בשילה, תחת הדרכתו של עלי הכהן הגדול.
- עלי זקן מאד, ועיניו החלו כהות (חלשות).
- באותם ימים, ה' כמעט ולא התגלה לבני אדם בנבואה. הכתוב אומר: אין חזון נפרץ.

קריאה בחשכה

לילה ירד. שמואל ישן קרוב לארון ברית ה'
פתאום בוקע קול שמימי וקורא: **שמואל!**
שמואל מיד קם ועונה מתוך מסירות: **הנני! – אני מוכן ומזמין!**

לא קראתי, בני

שמואל בטוח שעלי הזקן צריך עזרה.
הוא רץ במהירות לעלי ואומר: הנני, כי קראת לי!
אך עלי עונה בפליאה: לא קראתי... שוב שכב.
שמואל עדין לא ידע שזהו קולו של ה'.

הַתַּעֲלוּמָה חוֹזֶרֶת: שְׁלוֹשׁ קְרִיאוֹת

פעם ראשונה

פעם שנייה

פעם שלישית

וַיִּסְקֶה ה' קְרָא עוֹד וְעוֹד. בַּפְּעַם הַשְּׁלִישִׁית, נָפַל הָאָסִימּוֹן שֶׁל עָלִי.

הַהִבְנָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל עֲלִי

עֲלִי מִבֵּין אֶת הָאֻמַּת הַנִּפְלְאָה:
ה' יִתְבָּרַךְ הוּא זֶה שֶׁקּוֹרָא לַנֶּעַר!

הוּא מְלַמֵּד אֶת שְׂמוּאֵל סוּד גְּדוֹל
שֶׁל אֲמוֹנָה וְהַקְשָׁבָה:

לֵךְ שֹׁכֵב, וְהָיָה אִם יִקְרָא אֵלֶיךָ וְאָמַרְתָּ:
דִּבֶּר ה', כִּי שׁוֹמֵעַ עֲבָדְךָ!

הַהִתְגַּלּוֹת וְהַבְּשׂוּרָה הַקָּשָׁה

ה' קורא שוב: שְׁמוּאֵל! שְׁמוּאֵל!

שְׁמוּאֵל עונה בְּרַעְדָּה: דִּבֶּר, כִּי שׁוֹמֵעַ עֲבָדְךָ.

ה' מגלה לשְׁמוּאֵל נְבוּאָה קָשָׁה מְאֹד: מְשַׁפְּחָתוֹ שֶׁל עֲלִי תַעֲנִשׁ.
בָּנָיו (חֶפְנִי וּפִינְחָס) חָטְאוּ עֲוֹנוֹ
חָטְאוּ עֲוֹנוֹת כְּבִדִּים, וְעָלִי לֹא
בַּעֲדָם. לָכֵן, הַהִנָּהגָה תִּלְקַח
מֵהֶם לְעֹלָם.

בִּקְרָן שֶׁל חֶשֶׁן

הַבִּקְרָן עוֹלָה. שְׁמוּאֵל פּוֹתַח אֶת
דִּלְתוֹת בֵּית ה'.

לְבוֹ מִלֹּא צֶעַר וּפֶחַד. אֵיךְ יוֹכֵל לְסַפֵּר
לְרַבּוֹ הָאֱהוּב, עָלֵי הַזִּיקָן, אֶת
הַנְּבוּאָה הָרַעָה שֶׁנּוֹא עָלִיו וְעַל בְּנָיו?

וְשְׁמוּאֵל יֵרָא מִהַגִּיד אֶת הַמְּרָאָה
אֶל עָלֵי.

הַדְרִינָשָׁה לְאַמַּת הַמְּלָאָה

עָלִי קוֹרָא לְשִׁמּוּאֵל בְּאַהֲבָה: שִׁמּוּאֵל בְּנִי.

הוּא דוֹרֵשׁ לְדַעַת הַכֹּל וְלֹא לְהַסְתִּיר מֵאוֹמָה:
מָה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ?
אֵל נָא תִכְכַּחֵיד מִמֶּנִּי!
הַמַּחֲאוֹת.

עָלִי יוֹדַע שֶׁדִּבֶּר ה' הוּא
הָאֵמַת הַמּוֹחֲלָטָה, וְחוֹבָה
לְשִׁמְעֵ אוֹתוֹ.

אמונה מחלטת בגזרת ה'

נשמואל מספר לעלי את כל הדברים ולא מסתיר דבר. עלי לא כועס ולא
לא מתלונן. הוא מקבל את הדין במשפט עצום שמלמד אותנו מהי אהבת
ה' אמתית: ה' הוא, הטוב בעינינו יעשה.

הבשורה המרה משדה הקרב

שנים עברו, וישראל יוצאים למלחמה
קשה מול הפלשתים איביהם.

איש משבט בנימן רץ מהמערכה
הישר לשילה.

בגדיו קרועים ואדמה על ראשו – אלו
סימני אבל.

עם הגעתו לעיר, כל העם מתחיל לזעק
מפחד.

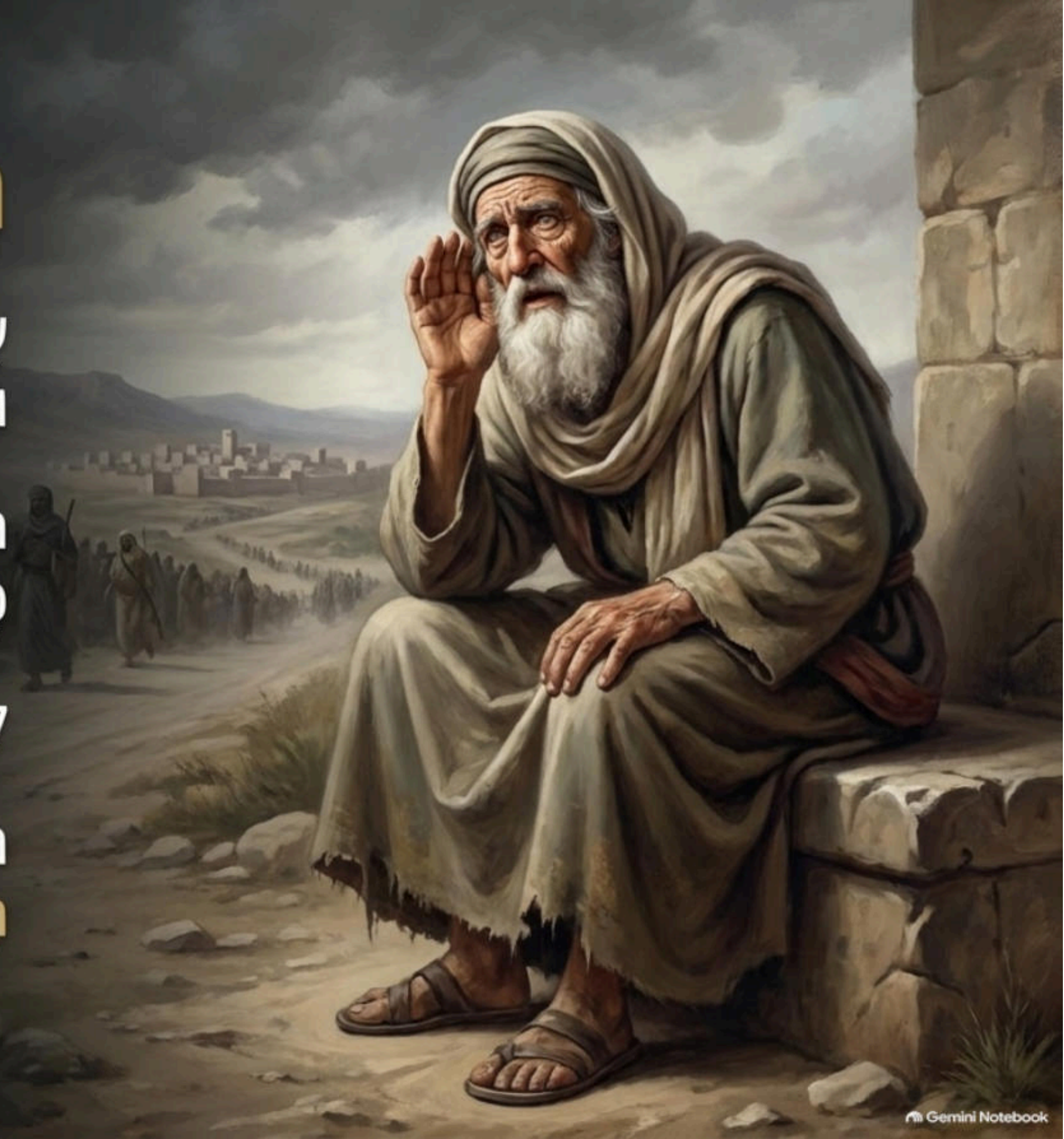
חֲרָדָה לְכָבוֹד שָׁמַיִם

עלי, בן 98 שנה ועויר מזקנה, יושב
ומחכה על כסאו ליד הדרך.

הוא שומע את קול צעקת העם ושואל
מה קרה.

לבן של עלי רועד מדאגה עמוקה.

הוא לא דואג לעצמו או לבניו... הוא:
חרד על ארון האלוקים!

ארבע מכות הבשורה

הרץ המבשר מונה באזני עלי מכה אחר מכה:

1. התבוסה: ישראל נסו מפני הפלשתים.

2. האבדן: מגפה גדולה (הרוגים רבים) היתה בעם.

3. השכול: שני בניך, חפני ופינחס, מתו בקרב.

4. האסון הנורא מכל: אַרֹן הָאֱלֹדִקִּים נלקח בשבי!

נְפִילַת הַמְּנַהִיג הַקָּדוֹשׁ

עֲלֵי שְׁמַע שְׁבָנִיו מֵתוֹ וְהַמְּנִשִּׁיךְ לַשַּׁבָּת.

אך כְּהִזְכִּירוֹ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹדִקִּים – הַלֵּב שֶׁל עָלִי לֹא יָכוֹל הָיָה לְשִׂאת אֶת צֶעַר הַפְּגִיעָה בְּכָבוֹד ה'.

עָלִי נָפַל מֵעַל הַכִּסֵּא אַחֲרָנִית, מִפְּוִקָתוֹ נִשְׁבְּרָה, וְהוּא מֵת קָדוֹשׁ וְטָהוֹר, לְאַחַר 40 שְׁשִׁפֹּט וְהִנְהִיג אֶת יִשְׂרָאֵל.

אורי המשכן: מה אנו לומדים?

משמואל הנער אנו לומדים:

- מסירות – לקום במהירות (הנני) כדי לעזר לצדיק גם באמצע הלילה.
- הקשבה לה' – מוכנות לעשות את רצון ה' בלב פתוח (דבר כי שומע עבדך).
- אמצ' ואמת – לא להסתיר את האמת, גם כשחוששים.

מעלי הכהן אנו לומדים:

- אמונה מחלטת – לדעת שהכל מה', בסוד הטוב בעינו יעשה.
- אהבת ה' אמתית – הצער על כבוד שמים (ארון ה') כאב לו יותר מכל דבר אישי בעולם.